

Ár 2013, föstudaginn 22. nóvember er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 78/2013**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 6. september 2013, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 3. september 2013. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 9. september 2013, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 30. september 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 17. október 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 31. október 2013.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 22. nóvember 2013.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili flutti evrur frá Svíþjóð til Íslands vegna fasteignaviðskipta og lagði EUR 376.000 inn á evrureikning hjá varnaraðila. Síðar voru EUR 188.000 millifærðar af evrureikningi sóknaraðila hjá varnaraðila yfir á evrureikning hjá Seðlabanka Íslands vegna gjaldeyrísútboðs. Hvorugur aðila hefur lagt fram gögn um hvenær þessar færslur á reikninginn fóru fram. Við millifærsluna af reikningi sóknaraðila hjá varnaraðila yfir á evrureikning hjá Seðlabanka Íslands hélt varnaraðili eftir 20% fjármagnstekjuskatti, þ.e. EUR 316, vegna gengishagnaðar. Var sú fjárhæð færð af reikningi sóknaraðila 18. júní 2013 samkvæmt fram lagðri kvittun.

Þann 28. júní 2013 óskaði sóknaraðili eftir leiðréttingu á innheimtu varnaraðila á fjármagnstekjuskatti. Varnaraðili hafnaði leiðréttingunni samdægurs.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 3. september 2013.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum EUR 316 með dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 2. september 2013 til greiðsludags.

Sóknaraðili bendir á að fjárhæðinni hafi ekki verið skipt í íslenskrar krónur við millifærsluna af evrureikningi hjá varnaraðila yfir á evrureikning hjá Seðlabanka Íslands. Þrátt fyrir það hafi varnaraðili haldið eftir fjármagnstekjuskatti af „gengishagnaði“ sem varnaraðili telji að orðið hafi til við millifærsluna. Hafi skatturinn verið þannig reiknaður út að fundinn hafi verið mismunur á (kaup)gengi EUR gagnvart ISK á þeim degi sem evrunar hafi verið millifærðar til Íslands annars vegar og gengi EUR gagnvart ISK á þeim degi sem evrunar hafi verið millifærðar á (evrureikning) Seðlabankans. Þessi munur hafi síðan verið reiknaður sem innlausnarhagnaður og hafi sóknaraðili verið látinn borga 20% af millifærslunni sem innlausnarhagnaður.

Sóknaraðili mótmælir skattlagningunni á þeim grundvelli að enginn gengishagnaður hafi verið til staðar þar sem evrunum hafi ekki verið umbreytt í krónur heldur hafi einungis verið um að ræða millifærslu af einum evrureikningi yfir á annan. Ákvæðið sem varnaraðili hafi byggt á í máli þessu sé að finna í 2. mgr. 8. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt. Sóknaraðili telur að skýra beri ákvæðið svo að einungis beri að færa til tekna gengishagnað við „innlausn“ eins og ákvæðið mæli fyrir um. Með því sé átt við það að erlendum gjaldeyri sé skipt yfir í íslenska mynt eða eftir atvikum aðra mynt, en ekki sé hægt að tala um innlausn á gengishagnaði þegar evrur séu færðar af einum evrureikningi inn á annan. Þessu til stuðnings beri að líta til þess að sóknaraðili hafi verið krafinn um skattinn í evrum en ekki í krónum. Fyrir gjaldtökuna hafi sóknaraðili því átt EUR 188.000 en eftir hana hafi hann einungis átt EUR 187.684. Þar með hafi eign hans í evrum lækkað við það eitt að höfuðstóllinn hafi verið færður af einum reikningi yfir á annan og enginn gengishagnaður verið innleystur.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili byggir afdrátt fjármagnstekjuskatts af gengishagnaði af innlánsreikningi sóknaraðila á lögum nr. 94/1996 um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur og lögum nr. 90/2003 um tekjuskatt.

Vísar varnaraðili til 3. tölul. c-liðar 7. gr. laga nr. 90/2003 og 2. mgr. 8. gr. sömu laga, en sambærilegt ákvæði sé að finna í 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga nr. 94/1996. Eftir lestur á þessum ákvæðum sé ljóst að gengishagnaður teljist til tekna sem vaxtatekjur. Varnaraðili bendir á að í 4. tölul. 2. mgr. 8. gr. laga nr. 90/2003 sé mælt fyrir um tímamark skattskyldunnar og hvernig skattstofninn myndist.

Varnaraðili vísar til þess að lög nr. 94/1996 mæli fyrir um hverjir séu skyldir til að greiða fjármagnstekjuskatt af tekjum sínum en þar komi fram að allir sem fái vaxtatekjur og arðstekjur séu skyldir til að greiða 20% fjármagnstekjuskatt af þeim tekjum, sbr. 1. mgr. 2. gr. laganna. Á þessu séu þó ákveðnar undantekningar sem mælt sé fyrir um í 3. mgr. sömu greinar en þar falli sóknaraðili ekki undir.

Varnaraðili bendir á að mælt sé fyrir um skilaskylduna í 1. mgr. 3. gr. laga nr. 94/1996 en samkvæmt því ákvæði sé varnaraðili skyldur til að draga staðgreiðslu af vaxtatekjum og afföllum og skila í ríkissjóð.

Bendir varnaraðili á að þegar ákvæðinu um gengishagnað á innlánsreikningum hafi verið breytt með lögum nr. 128/2009 hafi varnaraðili andmælt breytingunni ásamt fleiri fjármálastofnunum. Tekið hafi verið tillit til þeirra andmæla að hluta við setningu laga nr. 165/2010 um breyting á ýmsum lagaákvæðum um skatta og gjöld. Síðari breytingin hafi falið í sér að tekjufærsla gengishagnaðar á innlánsreikningum og kröfum í erlendri mynt eigi sér nú stað við úttekt af reikningum í stað þess að breytingin frá 2009 hafi mælt fyrir um að telja ætti áfallinn óinnleystan gengishagnað af innlánsreikningum til tekna. Þrátt fyrir að varnaraðili hafi verið mótfallinn lagabreytingunni breyti það því ekki að skilaskyldan hvíli á varnaraðila sem fara verði að lögum. Af þeim sökum beri varnaraðila að halda eftir hinum umdeilda fjármagnstekjuskatti af gengishagnaði.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að afdrætti varnaraðila á fjármagnstekjuskatti við millifærslu sóknaraðila á evrum frá evrureikningi hjá varnaraðila til evrureiknings hjá Seðlabanka Íslands.

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 94/1996 um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur skal innheimta í staðgreiðslu 20% tekjuskatt til ríkissjóðs af vöxtum og arði eins og nánar er kveðið á um í lögnum. Skyldir til að greiða skatt skv. 1. gr. og sæta innheimtu í staðgreiðslu hans eru allir þeir sem fá vaxtatekjur og arðstekjur, sbr. 1. mgr. 2. gr.

Samkvæmt 3. gr. laganna hvílir skyldan til að draga staðgreiðslu af vaxtatekjum og afföllum og skila í ríkissjóð á innlendum innlánsstofnunum, verðbréfafyrirtækjum, verðbréfamíðlurum, eignarleigufyrirtækjum og öðrum fjármálastofnunum, auk fleiri aðila sem nefndir eru í ákvæðinu. Með þessu fyrirkomulagi hefur fjármálafyrirtækjum í raun verið falið hlutverk innheimtumanns ríkissjóðs. Þegar ágreiningur kemur upp á milli þess sem krafinn er um skattinn og fjármálafyrirtækisins í þessu hlutverki, verður að hafa í huga að eigendur þeirra réttinda sem deilt er um eru annars vegar ríkissjóður og hins vegar viðkomandi fjármagnseigandi, en fjármálafyrirtækið sjálft á ekki sjálft beinan hlut að máli. Vegna þessa hefur í lögum 94/1996 verið markaður farvegur fyrir ágreiningsefni af þessu tagi. Í því ákvæði segir:

Rísi ágreiningur um staðgreiðslu samkvæmt lögum þessum milli skilaskylds og skattskylds aðila getur skattskyldur eða eftir atvikum skilaskyldur aðili kært staðgreiðsluna til ríkisskattstjóra innan 30 daga frá því að staðgreiðsla átti sér stað.

Þá kemur fram í 3. mgr. ákvæðisins að úrskurði eða ákvörðun Ríkisskattstjóra megi skjóta til yfirskattanefndar.

Af öllu framangreindu leiðir að viðskiptamaður og fjármálafyrirtæki geta ekki svo bindandi sé fyrir ríkissjóð ráðið til lykta ágreiningi um staðgreiðslu fjármagnstekjuskatts. Verður ágreiningi skilaskylds og skattskylds aðila samkvæmt þessum lögum því ekki skotið til úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Er því óhjákvæmilegt að vísa máli þessu frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli þessu er vísað frá nefndinni.

Reykjavík, 22. nóvember 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir